

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 495

21) Til *undervisningsministeren* af:

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

»Vil ministeren begrunde udnævnelsen af den konstituerede universitetsdirektør ved Københavns universitet, dette set på baggrund af konsistoriums flertals indstilling, som denne udnævnelse går imod?«

Skriftlig begrundelse

Det skal fremhæves, at dette spørgsmål ikke sætter tvivl ved den udnævnte universitetsdirektørs kvalifikationer. Spørgsmålet er stillet, fordi udnævnelsen kan forekomme som et brud på de demokratiske traditioner.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg skal nok en gang præcisere, at dette spørgsmål er af rent principiel art og kun omhandler proceduren og dennes forhold til de demokratiske traditioner.

Jeg ved, at i disse sager har konsistorium udelukkende udtaleret, men jeg anser det alligevel for uheldigt, når man ikke følger et flertal, der er så stort som 22 mod 14.

Spørgsmålet skal også ses lidt i relation til det spørgsmål, jeg tidligere har rejst her med henblik på nævnets udtaleret om inspektørstillinger. Jeg synes, det er meget uheldigt, hvis de fora, der kun har udtaleret, gang på gang kan imødegås af de endeligt ansættende institutioner, fordi det vil svække hele interessen omkring de fora, hvorfra disse udtalelser kommer.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Som fru Marianne Bentsen-Pedersen gjorde opmærksom på, har konsistorium ikke nogen indstillingsret ved besættelsen af stillingen som universitetsdirektør, men skal efter den gældende statut for Københavns universitet alene udtale sig om de indkomne ansøgninger.

Om den af konsistorium afgivne udtalelse kan jeg i øvrigt oplyse, at flertallet også fandt den nu konstituerede universitetsdirektør kvalificeret til stillingen, selv om det gik ind for en anden af ansøgerne, og at mindretallet pegede på, at den nu konstituerede di-

rektør i kraft af tidligere tjeneste i flere forskellige universitetskontorer havde erhvervet et meget bredt kendskab til universitetets administration. Rektor ønskede ikke at deltage i afstemningen, men fulgte flertallet i sin indstilling til ministeriet.

Det har herefter påhvilet mig at træffe den afgørelse, som efter min bedste overbevisning måtte anses for at være den rigtige, og det er det, jeg har gjort. Jeg vil godt her begrunde med et par ord, hvorfor jeg har truffet den afgørelse. Jeg har i denne forbindelse dels lagt vægt på, at der er tale om en konstitution af forholdsvis kort varighed, dels lagt vægt på den omstændighed, at kontorchef Herzum er den person, som rektor anmodede om at fungere i stillingen, da stillingen blev vakant, og endvidere har såvel prorektor som samtlige dekaner i forbindelse med konsistoriums behandling af sagen udtalt, at man fandt kontorchef Herzum klart den bedst kvalificerede af samtlige ansøgere.

Afgørelsen af disse sager er henlagt til ministeren, og jeg må afvise, at der er tale om brud på demokratiske traditioner, således som spørgeren siger det i begrundelsen for sit spørgsmål. Hvis man ønsker, at ministeren til enhver tid skal følge den udtalelse, der kommer, var det rimeligt ikke at gøre det til en udtalelse, men lægge kompetencen til udnævnelse et andet sted end i ministeriet. Det har man altså ikke ønsket i disse sager, og derfor må det være rimeligt, at ministeren kan træffe den afgørelse, som den til enhver tid siddende minister må anse for at være den rigtigste.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

En anden af grundene til, at jeg har rejst dette spørgsmål, er, at jeg netop frygtede, at man havde indsat Herzum, fordi rektor har udnævnt ham på forhånd. Det kan give brud på nogle demokratiske traditioner, at man tager en, der på forhånd af en enkelt person er indsat i en stilling. Man kunne dermed også frygte, at den endelige udnævnelse ville foregå på samme måde, at når nu man har været indsat i et stykke tid, så er det naturligt, at man fortsætter.

Med hensyn til kompetencen vil jeg gerne spørge, om ikke der er forskel på, om det er et stort flertal i sådan et nævn eller det er et lille flertal. Man kunne godt sige, at i det